

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

O frumoasă sărbătoare a scrisului românesc

Cei mai mulți dintre celtorii gazetei noastre știu, că noul Român ardeleni avem la Cluj un mare ziar cu numele „Patria“, care s'a zămislit deodată cu fericita întâmplare a vlsului național deodată cu fericita întâmplare a vlsului românesc de veacuri. Și mai știe toată suflarea românească de pe meleagurile Ardealului, că această inimă publică a ogindit zi de zi, cum nu se poate mai bine, toate bucuririle și nădejdirile noastre în noua așezare de lucruri, pe care ne-a hărăzit-o Providența Dumnezească și sângerul de cel mai bun al neamului nostru, în marea răsunătoare a popoarelor.

S'au mai făcut și alte încercări, dela răsunătorul încoace, de-a scoate pe pământul Ardealului gazete de fiecare zi, însă ele n'au izbutit și s'au topit în negura zilelor călătoare. N'au izbutit, fiindcă nu aveau în aceeași măsură sufletul „Patriei“, călit și frământat pe de-a-tregul în gila pământului ardelenesc, în dureri și suferinți aparte, cari se întind prin veacuri până la Gelu, Menmorut și Glad, crăit începuturilor noastre, sugrumați de hoardele năvălitoare ale lui Atila.

Ziarul „Patria“, a apărut pentru întâia dată înainte cu 15 ani, a biruit toate greutatețile și crizele economice, și a rămas la locul ei de onoare, dovedind trădicia sufletului ardelenesc care a dat neamului nostru adunarea de pe Câmpia Libertății dela 1848 și strălucitul stegărit de unire cu Patria Mamă, la 1 Decembrie 1918, în Alba-Iulia.

Astăzi, acest viguros ziar al pământului nostru străbun, are mare sărbătoare, care este a scrisului românesc întreg, și un prilej de bucurie pentru toată gazetăria țării noastre. O viață de 15 ani, între atâtea alte foi, cari se nasc, se măcină și se trec, însemnează o izbândă, înaintea căreia trebuie să se închine tot cugetul românesc.

Postă ne-a adus numărul de sărbătoare al „Patriei“. El, așa cum se înfățișează, cu cele 52 uriașe pagini ale sale, este fără pereche în întreg trecutul gazetăriei noastre ardelenesc de aproape 100 de ani încoace. În alte vremuri într'un an întreg nu aduceau ziarele noastre atâtea slovă grăitoare, câtă cuprinde acest număr al „Patriei“. Și rar s'au întâlnit împreună atâtea condeie strălucite ca din acest prilej de bucurie. Luptările de demult își dau aci mâna cu arhlerii Ardealului, și cu atâția dintre conducătorii de astăzi din vechea Patria-Mamă. Este o înfrățire cu adânci graluri, care face onoare „Patriei“ și printr'ansa întreg scrisului românesc.

Ca o sorioară mai mică ce suntem, ne bucurăm și noi din toată inima de bucuria „Patriei“ și o felicităm cu căldură, nu numai pentru trecutul ei atât de bărbătesc și de îmbinat cu bucuririle și durerile neamului întreg, ci și pentru numărul de sărbătoare, care este o glorie a gazetăriei românești de pretutindeni.

Anul nenumărați înainte!

„Unirea Poporului“

Robii câștigului

Oamenii, de când sunt pe pământ au suspinat, și au alergat, au luptat și au sângerat, pentru libertate. Cu mii de ani înainte au fost robii frigului și ai ploii, robii animalelor sălbatice, robii foamei, ai fricii de puterile firii. Libertatea lor de gândire, de simțire, de lucrare a fost mereu împiedecată de marile lipsuri și primejdii, cari îi pândeau din toate părțile.

Cu frământarea minții și cu încordarea minții au ajuns să aibă locuințe, cari să-i adăpostească de frig și de ploaie; au descoperit focul și armele de luptă, cu cari s'au apărat de fiare; au învățat să lucreze pământul și să îmblânzească animalele, punându-le în slujba lor, și așa au scăpat de foame. Au descoperit legile firii, și așa nu s'au mai temut de trănete și de întunecimi, nici de cutremurele de pământ.

Apoi oamenii mai tari au început să fure libertatea celor mai slabi. Popoarele mai mari să robească pe cele mai mici. Religiiile mai puternice, cu mai mulți credincioși, au început să asuprească pe cele cu mai puțină credincioși. — Și, iarăși, în nizuința lor vecinică spre libertate, oamenii și popoarele au luptat mii de ani, pentru a șterge sclăvia dintre oameni, pentru a da slobozenie tuturor credințelor, pentru a scoate neamurile mici din jugul celor puternice. Luptele au ținut până în zilele noastre.

Dar după războiul cel mare, s'a ridicat un nou idol, care e gata să robească întreaga lume, toate popoarele, pe toți oamenii, săraci ca și avuți. Este idolul câștigului fără frâu, care și-a înălțat scaunul împărăției nu numai deasupra Europei și a Americii, ci deasupra pământului întreg.

Toată suflarea lui se închină. Toată lumea aleargă după câștig peste puterile ei, și nu pentru a pune din câștig de-o parte, ci pentru a cheltui cât mai mult. — Trebuințele oamenilor au crescut în chip nesănatos. Muncitorul dela oraș e gata să lucreze până în brași, numai să-și poată petrece ca și cei cu câștig mare, să se îmbrace ca ei, să se hrănească tot așa. Milionarii și arhimilionarii nu-s mai cumiți, nici mai slobozi, și pe o formă de robii câștigului fără măsură. Fac tovarășii, deschid noi fabrici, pierd averi de

milioane peste noapte în întreprinderi rele sau la joc de bursă.

E o încordare a trupului secătuit de muncă peste puterile lui, și a duhului care trebuie să iscodească mereu, cum nu a fost încă pe pământ, dovedind că robia în care ne aduce noul ideal al câștigului peste măsură și peste puteri, va fi cea mai grea dintre câte a pomenit omenirea.

Trupurile sunt vlăguite din zi în zi, boile se înmulțesc, numărul nebunilor crește, și fericirea nu-i mai mare pe pământ; dimpotrivă nemulțumirea crește mereu.

În vreme ce hrănim trupul cu tot mai multe bunătăți și bucurăm ochiul și auzul cu tot mai multe frumuseți, secăm de putere, prăbușindu-l în groapă același trup, și încordăm până la nebunie, același duh.

Robia câștigului, — dacă lumea nu va cobori de pe scaunul puterii pe noul idol, — va cufunda pe oameni în cea mai amară robie.

Ion Agârbiceanu

Reunirea Femellor Române din Blaj invită pe membrele sale, precum și alt public doritor de reculegere sufletească la Meditațiile religioase, care se țin sub conducerea Clar. Domn. Dr. Ioan Cristea, în capela Institutului Recunoștinții, începând cu ziua de Vineri 7 Aprilie, ora 6 după masă.

Aceeași Reunire invită la seria de predici, pregătitoare pentru Sf. Inviere, pe cari le ține în catedrala din Blaj Clar. D. Dr. Ioan Suciu, în toată săptămâna Patimilor, începând de Luni, 11 Aprilie, ora 7 după masă.

Toată lumea să se roage. Așa poruncește părintele creștinătății, Papa Pius XI., și anume pentru ziua de Joi 6 Aprilie 1933, spre aducerea aminte de patimile Mântuitorului, și fiindcă aceasta este cea dintâle Jole din anul sfânt. Insuși Sfântul Părinte se va prezenta în ziua aceea în basilica sfântului Petru și se va ruga în genunchi, împreunându-și rugăciunile cu acelea ale tuturor credincioșilor catolici din lumea întreagă, pentru întoarcerea păcătoșilor, pentru sfârșitul prigonirilor religioase, pentru canonizarea celor drepiți, pentru scăparea din necazurile de acum și pentru pacea dintre popoare. Români uniți, nu uitați a vă împreuna rugăciunile voastre cu ale întreg rotogolului pământului și cu ale părintelui creștinătății!

Curajul lui Isus

I. Ceeace trebuie să admirăm în sf. evanghelie din Dumineca V din Păresimi (Marcu 10, 32—45) este curajul cu care își anuță Domnul nostru Isus Hristos patimile și moartea sa de pe cruce: »*tată ne suim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe dânsul spre moarte, și-l vor da păgânilor, și-l vor batjocori, și-l vor bate, și-l vor scuipa, și-l vor omori: și a treia zi va învia*« (Marcu 9, 33 și 34).

Cu câtă liniște sufletească își anuță el patimile și moartea sa! Își proroceste amănunțit toate împrejurările patimilor și faptul că va fi predat păgânilor. Și aceasta nu o spune numai odată, ci în neumarate rânduri, împărțându-li-o și învățăcelilor săi. Iară când Petru a început a i-se împotrivi zicând: »*fii milostiv ție, Doamne, să nu ți-se întâmple aceasta*«, Isus se întoarce și zice către el: »*mergi dela mine, satana, sminteală ești mie, căci nu gândești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor*« (Mateiu 16, 22—23 și Marcu 8, 32—33), fiindcă satana doria ca Isus să nu moară și astfel să nu se măntuiască oamenii.

Când vin dușmanii lui în grădina Ghetsimani, ca să-l prindă, nu numai că nu li-se împotrivesc, ei se predă de bună voie, vindecă urechea servitorului tăiată de apostolul Petru, se lasă legat de mâni, și primește să bea paharul suferințelor

până la sfârșit. Pentru potolirea suferințelor, călăii vreau să-i dea beaură de smirnă, care potolea durerile și îmbeta de cap, el însă nu primește, fiindcă vrea să sufere cu capul limpede. Ar fi putut să-și aducă într'ajutor mai bine de 12 legioane de ingeri, dar nu voiește să fie cruțat de dureri. Dușmanii lui îi strigă în batjocură: »*Pogoară-te de pe cruce!*« și el s'ar fi putut ușor pogori, că era Fiul lui Dumnezeu, dar tace și rabdă până-n sfârșit, dupăcum mărturisește sf. apostol Pavel, »*s'a micșorat pe sine, chipul robului luând, întru asemănare omenească făcându-se ca omul: Smeritu-s'a, făcându-se ascultător până la moarte, și încă până la moartea crucii*« (Filipeni 2, 7—8).

II. Despre apostoli ne spune sf. evanghelist Luca, în legătură cu această voință a Mântuitorului de a pătimi, că: »*iară ei nimica din acestea nu au înțeles, și era cuvântul acesta ascuns dela ei și nu pricepeau cecele le grăiau*« (18, 34). Iară noi nu numai că nu înțelegem dar nici nu vrem să înțelegem toată această patimă și moarte a lui Isus. Fugim de durere cât mai mult, nevoind să ne dăm seama că:

1. *Toți trebuie să suferim.* Spune adecă sf. apostol Pavel, la I. Tesaloniceni 3, 2—3, că »*am trimis pe Timoteiu fratele nostru și sluga lui Dumnezeu și ajutorul nostru întru bunăvestirea lui Hristos, ca să vă întărească pe voi și să vă mângâie întru credința voastră, ca nici unul să nu se turbure întru scârbele acestea (năcazurile pe cari le priciniau, creștinilor celor din acele vremuri, Jidovii, cari pe sf. apostol Pavel l-au alungat din Tesalonica); doar singuri știți că spre acestea suntem puși*« (ca adecă să fim prigonii, asemenea lui Isus Hristos). Și cu cât ne tragem mai tare de dureri, cu atât mai tare suferim, asemenea sălbătăciunii prinse în clucșă, sau asemenea oii care nu stă să i-se taie

lâna și astfel foarfeca mai taie uneori în piele.

2. *Mântuitorul cere să suferim:* »*Cel ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine*« (Marcu 8, 34). Așadar a fi creștin înseamnă a-și suporta crucea cu răbdare. Sf. apostol Petru ne spune: »*Cel laudă este de răbdați și sunteți pedepsiți pentru greșale? Ci, de ați făcut bine, pătimiți și răbdați. Căci spre aceasta v-ați chemat, pentrucă și Hristos a pățimit pentru noi, lăsându-ne pildă, ca să urmăm urmele lui*« (I. Petru 2, 20—21). Iară, la Matei 10, 38, ne spune însuș Mântuitorul: »*Și celce nu-și ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine*«.

3) *Suferința nu este grea, dacă avem în vedere marel scôp al suferinței.* Mântuitorul pentru ce a suferit cu atâtă curaj? Fiindcă știa că prin suferință scapă neamul omenească de blestem și de iad, deschizându-i porțile ferecate ale raiului. Noi trebuie să suferim, ca să ne curățim sufletul și să ne facem vrednici de împărăția cerurilor. De aceea se și numește suferința sacramentul (taina) al optălea, fiindcă și ea ne scapă de păcate, cu un fel de putere dela sine, asemenea sacramentelor. Asemenea este ea pielei cu care se șlefuește diamantul, foarfeci cu care tăiem mucul țestilei ca să lumineze mai bine lampa, focului care lămurește aurul, plugului care scurmă pământul și-l face roditor. De aceea zice sf. apostol Pavel: »*Nu ne laudăm întru năcazuri, știind că năcazul răbdare lucrează, iară răbdarea încercare, iară încercarea nădejde, iară nădejdea nu se rușinează, pentrucă dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Spiritul Sfânt, carele s'a dat nouă*« (Romani, 5, 3—4). Iară la sf. evanghelist Ioan cetim: »*Eu sunt vița cea adevărată, și tatăl meu lucrătorul este. Toată mlădița care nu aduce întru mine roadă, o lapadă; și toată, care*

Foița „UNIRII POPORULUI”

P. C. V. Maria, alungă pe diavolul

(După P. Kasmir Riedl S. I.)

Copilul se simte mai bine atunci când este lângă mama lui. Atunci el e liber, voios și fericit. Atunci însă când nu e lângă mama lui și vede un câine, sau vre-un alt animal de temut, atunci deja începe să se infioare, îi e frică și fuge îngrozit spre mama lui, se apropie, se gudură lângă sinul mamei lui, atunci nu-i mai e frică, spaima îi trece și se preface în bucurie, fiindcă stând acum lângă mama lui, el se simte în siguranță. Tot astfel și P. C. V. Maria este mama noastră cea bună, este speranța și scutul nostru ocrotitor. Atunci când ne întâmpină diavolul, care se apropie de noi și cearcă să ne atace, voină să cuprindă inimile noastre, atunci să alergăm și noi la mama noastră cea cerească și îndată vom deveni mai puțin fricoși, mai îndrăzneți și mai liniștiți. Să alergăm în deosebi la P. C. V. Maria, în ceasul morții noastre, când avem motivul cel mai bun de a ne teme, de a ne cutremura, pentruca astfel, sub scutul ei stând, să nu fim pierduți pentru veșnicie.

Intr'un anuar, într'o carte, în care se descriu evenimentele mai însemnate petrecute în decursul unui an în viața călugărilor „Carthuzieni” citesc, că a trăit în mijlocul lor un călugăr temător de Dumnezeu cu numele Petru Faveri. El s'a dus odată la oraș, având să

rezoalve unele chestiuni de-ale mănăstirii, acolo însă s'a îmbolnăvit greu și i-se apropia deja și ceasul cel din urmă. Toemai atunci a venit aeolo un eulugar cu numele Gupert, care era din același ord (ein călugăresc) cu acest muribund și l-a provăzut cu merindea vieții de veci, cu sf. Cuminecătură, iară după aceea s'a întors la mănăstirea lui. Muribundului i-a apărut atunci în față diavolul, care ținea în mână o carte mare, în care erau însemnate toate păcatele mai mari din viața lui și i-a înșirat diavolul toate păcatele lui, răzând de el cu mult dispreț. Sărmanul muribund nu știa ce-i de făcut și i-a spus diavolului, că el și-a dat seamă de toate păcatele, pe cari și le-a mărturisit în scaunul de spovedanie. Diavolul însă s'a îngrijit de aceea, ca să-l facă să desnădăduiască și îl melinisti atât de mult pe bietul călugăr, încât trupul îi tremura ca varga și era gata-gata să-și piardă orice nădejde de salvare (scăpare), când deodată i-a apărut ocrotitoarea celor păcătoși P. C. V. Maria, care ținea în brațe pe pruncul Isus. Ei au fost cuprinși de o lumină mare iar Fiul Ei cel sfânt era așa de frumos.

P. C. V. Maria, apropiindu-se de călugărul care trăgea de moarte, îl agrăște astfel: »*Fiul meu, pentruce te temi, pentruce îți pierzi orice nădejde? Pentru meritele Fiului Meu, îți sunt iertate toate păcatele tale*«. Diavolul auzind acestea, a fugit deacolo rușinat, iară călugărul, care acum era mângâiat în sufletul lui, nu s'a mai temut și în liniște și-a așteptat ultimele clipe ale vieții lui. Când l-a cercetat din nou Gupert, el i-a povestit, ce i-s'a întâmplat în

zilele trecute. Ei au început apoi să vorbească despre fericirea cea cerească, despre bună-tatea lui Dumnezeu și a Preasfintei Fecioare Maria și, în noaptea următoare, când ei se rugau împreună către toți Sfinții, Petru a văzut lângă patul lui o mulțime mare de sfinți, și a ridicat în sus mâna dreaptă și a strigat: »*Sfinților, cari sunteți aici de față, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi*« și repetând adeseori cuvintele acestea și-a dat sufletul.

Iar tu, iubite suflete, de ce te temi pentru păcatele tale cele mari, când și ție astfel îți zice cea mai milostivă mamă, Fecioara Maria: »*De ce te temi tu oare, doar pentru meritele Fiului Meu celui sfânt, îți sunt iertate toate păcatele tale?*« Dacă faci tot ce-ți stă în putință, în ceace te privește pe tine, adecă, dacă îți pare rău din inimă de păcatele ce le-ai făcut și le mărturisești cu toată sinceritatea, atunci Isus Hristos și P. C. V. Maria îți iartă toate păcatele tale.

O, de-ar fi numai lângă noi P. C. V. Maria, în ceasul morții noastre! Ce bine ar fi pentru noi! De câtă nădejde s'ar umplea inimile noastre, iară diavolul ar fugi rușinat de lângă noi! Dar va veni oare P. C. V. Maria lângă patul de suferință al aceluia, a cărui suflet e împovărat cu atâtea păcate de moarte în cari a și murit, fiindcă în viața lui n'a voit să-și mărturisească nici când aceste păcate? Unuia ca acestuia, diavolul îi arată cartea acestor păcate în care sunt însemnate păcatele făptuite împotriva lui Dumnezeu, necredința și svărco-lirile lui, sudălmile rostite împotriva lui Dumnezeu, mai departe cuvintele lui de batjocură

aduce roadă, o curățește, ca mai multă roadă să aducă. Când însă o curățește, o doare, și suferă, și prin urmare numai prin durere și suferință se curățește și aduce roadă mai multă.

În schimb suferința aduce binecuvântare: »Amin, amin zic vouă: voi veți sus-pina, iară lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va întoarce întru bucurie« (Ioan 16, 20). Iară sf. apostol Pavel ne spune, la II. Corinteni 4, 17—18: »Năcazul nostru de acum, curând trecător și ușor, lucrează întru noi veșnică și peste măsură mare mărire; căci noi nu privim la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci ce se văd sunt trecătoare, iară cele ce nu se văd sunt veșnice.

4) *Suferința nu este grea, dacă avem în vedere suferințele sfinților.* Cât a suferit sf. Pavel, o știm din descrierea sa proprie. Sf. apostol Andrei a mers către crucea pe care a fost răstignit strigând: »O scumpă, o mult dorită, cruce«. Sf. Augustin a zis: »Aici taie-mă, aici arde-mă, Doamne, însă cruță-mă în lumea cealaltă«. Sf. Francisc de Xaver spunea, când avea bucurie: »Destul Doamne, destul«, iară când avea vreo durere: »Mai mult, o Doamne, cât de mult!« Sf. Tereza obișnuia să spună: »Doamne ori să mor, ori să sufer!« Sf. Magdalena de Pazzis: »Nu moarte, ci suferință, Doamne!« Sf. Ioan dela cruce: »Dă Doamne să sufer cât mai mult și să fiu desprețuit pentru tine, o Doamne!«

Să învățăm deci dela Domnul nostru Isus Hristos și dela sfinții săi curaj în suferinți și în dureri și să cetim cât mai des Sfânta Scriptură, ori decâte ori avem de suferit ceva.

Părintele IULIU

rostite la adresa credinței, Bisericii și a lucrurilor sfinte, desconsiderarea Bisericii, batjocorirea slujbelor și ceremoniilor ei, îi arată acuzele, vorbirile de rău, nedreptățile, minciunile, sminteala ce-a dat-o celor mai tineri decât el, cetirea cărților necuviincioase, prădarea, risipirea averii prin petreceri și jocuri netrebnice, pe când soția și copiii trăbuiau să îndure lipsuri, nu aveau ce mânca și cu ce să se îmbrace; diavolul îi arată muribundului toate păcatele pe cari le-a săvârșit împotriva sfințeniei căsătoriei, toate păcatele părinților, copiilor și servitorilor, cari le-au săvârșit în orice clipă a vieții lor.

Sufletul vicelan desvâlue toată uriciunea sufletului păcătos. Și la cine aleargă atunci un astfel de zenorocit? Oare îi sporește atunci în elipele acelea grozave și lui P. C. V. Maria? Oare îi va zice atunci și lui: „De ce te temi?“ Oare îl va mângâia și pe el atunci, când el a batjocorit pe Isus și pe P. C. V. Maria?

O, nu sfinții, nu sfinții, ci diavolii aceia urâți vor încunjura patul unui astfel de muribund și îi vor lua sufletul spre a-l duce în iad, în chimurile celea vecinice.

O, Tu Maica lui Dumnezeu și Maica noastră, mângâie-ne pe noi! Fii lângă noi în ceasul morții noastre, ca Mama noastră, iar noi stând lângă Tine, vom fi fericiți. Stând lângă Tine, ce ușor ne va fi, să ne despărțim de lumea aceasta! Tu alungi de lângă noi pe diavolul și eeri pentru noi îndurare și iertare de păcate și păcatele noastre ni-le iartă Fiul Tău cel sfânt, Domnul nostru Isus Hristos. Amin.

Preotul Valeriu Crișan, Șercaia

Sfințirea clopotului din comuna Băița, Bihor, eparhia Orăzii.

Parohia Băița este una dintre cele mai sărace din întreaga eparhie Orăzii. Credincioșii acestei parohii, în urma insistențelor fostului lor preot Gheorghe Voștinar, în anul 1930 zideseră o biserică mică dar frumoasă.

Au înzestrat-o cu bănci, haine bisericesti, prapori, cum rar se găsește vreo biserică. Le-a lipsit doar un clopot mai mare. În primă-pavara anului 1931 Păr. Voștinar se duce în altă parohie și locul lui toamna este ocupat de Păr. D. Șaitoș. Preot tânăr, necăsătorit, cu un idealism sâncer și adevărat, se pune numai decât pe lucru. Adună tineretul, care repede l-a îndrăgii, și se începe instrucția corurilor și a serbărilor, pentru a aduna bani pentru clopot. Gândul este îmbrățișat de întreg poporul și, cu mic cu mare, dau Leu cu Leu pentru realizarea visului lor, ca să vadă clopotul acasă. „Ceeace se face pentru mai mare mărire a lui Dumnezeu imposibil să nu reușească“. Așa și la noi la Băița unde trăim în cea mai neagră mizerie în ceace privește cele materiale, totuș am adunat suma mare de 14.000 Lei și înainte de Crăciun ne-am procurat clopotul de 140 kg. dela firma Hühig din Arad.

Sfințirea clopotului s'a făcut în ziua de 19 Februarie 1933.

În 18 Februarie a. m. a sosit în parohie delegatul înalt preot Sf. Sale Episcopului în persoana M. On. Dr. V. Heteou protopop districtual, care a făcut controlul parohiei întregi.

În 19 Februarie s'a celebrat sf. Liturghie, asistând la aceasta dnii notari Rogge și Gheorgariu, primarul Andrei Bortoș și întreg poporul. După sf. Liturghie s'a sfințit clopotul, care este închinat Inimei lui Isus. Predică Rev. D. protopop despre Podoaba casei Domnului. După terminarea sfințirii, dl notar Gheorgariu sfătuiește pe Păr. Șaitoș ca dreptul de a trage mai întâiu clopotul să se dea în licitație. A

câștigat locul întâiu dl notar Gheorgariu cu 200 Lei, dl Marele Vasile cu 70 Lei, Păr. Șaitoș locul trei cu 50 Lei. Au mai clopoțit și alții și s'a adunat suma de 450 lei. După vecernie a urmat un scurt program artistic compus din poezii, coruri mixte, monologuri și un dialog. Trebuie să laud aici pe tinerii Dronca Gligor în monologul „Bețivul“ și Dronca Gheorghe în „Barbierul“. Tânasa Jurea și Ioan Nagy asemenea au fost bine reușiți în dialogul „Bătălie în țigănie“.

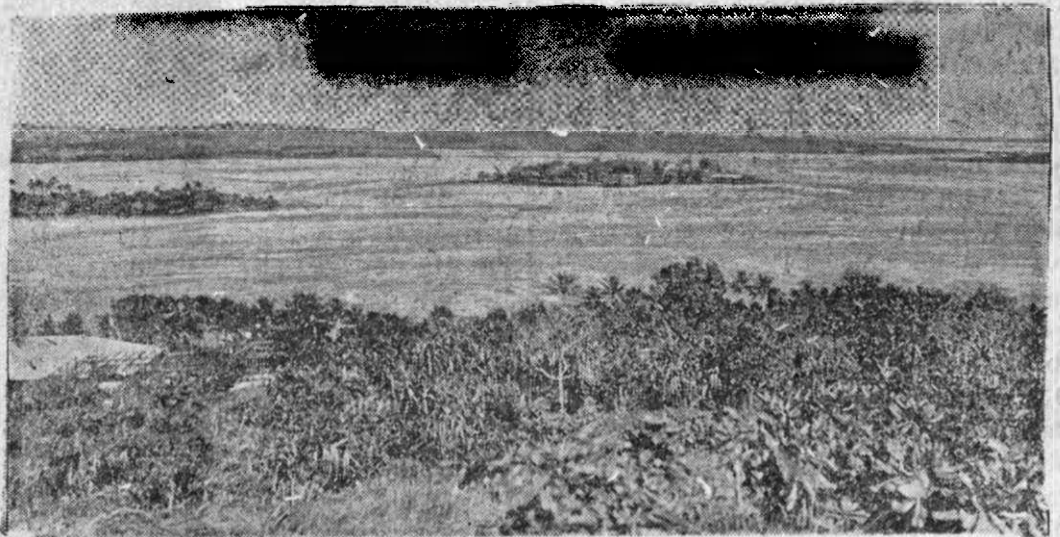
Punctele cele mai frumoase au fost corurile mixte executate de tineret sub dirijarea Păr. Șaitoș. S'au cântat „Sfânt Sfânt“ și „Pre tine te lăudăm“ de Bena. „Mărioara dela munte“. și „Sus opincă“ de Oancea. La „Pre tine te lăudăm“ cu o voce foarte frumoasă, dulce și duioasă ne-a delectat Iuliana Bura.

A urmat apoi o melodramă și o anecdotă de Speranță. La urmă dl protopop încântat de tineretul din Băița, vine între ei și le aduce laude. Seara a urmat o petrecere unde și-a petrecut toată lumea în cea mai perfectă ordine, fără de păcat, în bună înțelegere, dragoste și bine. Câteva ore ne-a făcut, acest tineret împreună cu preotul lor, să uităm greutățile vieții și mizeria în care trăim.

Rogge Carol

A treia adunare generală a foștilor voluntari români din jud. Târnava-Mică. A avut loc la Blaj, Duminecă în 19 Martie. S'au prezentat de astădată foștii voluntari, într'un număr impunător, sala „Universul“ abia putând să-i cuprindă. Se speră că acum se va ajunge la rezultatul dorit: alegerea comitetului definitiv. A ieșit însă cu totul altceva. Biroul adunării a prepus o listă de membri în comitet, în frunte cu Dr. Nicolae Oltean avocat, ca președinte. Din cauza unor agitații curioase, această listă n'a putut fi votată, cu toată stăruința președintelui adunării. Erau deosebiri de vederi după plase. În cele din urmă, adunarea fiind în primejdie să se termine iarăși fără nici un rezultat, s'a găsit cu cale a se alege câte-un comitet pentru fiecare plasă. Astfel în loc de un comitet și un președinte, *Despărțământul F. V. R.* din jud. Târnava-Mică, cere patru comitete și patru președinți. Numai de-ar putea lucra în înțelegere pentru interesele voluntarilor!

Japonia cuprinde Insulele Caroline

Japonia nu se ostoale, ea vrea să devină tot mai puternică și mai temută. După ce a cuprins Mançuria și Jeholul dela China, acum s'a instăpănit asupra Insulelor Caroline, cari înainte de războiu erau ale Germaniei și pe cari le-a dat Japoniei Societatea Națiunilor ca să le administreze. Japonia a repășit din sânul Societății Națiunilor și astfel ar fi trebuit să le dea înapoi aceste insule. Ea însă, îndatăce a ieșit, le-a declarat de ale sale, fiindcă acolo își ține corăbiiile de războiu. Chipul nostru ne înfățișează cea mai mare dintre Insulele Caroline: Jap, cu insulele mai mici din apropierea ei.

Noutăți politice din țară și străinătate

In loc de buget — afacerea Skoda

Camera deputaților, unde începuse să se discute bugetul statului, la începutul săptămânii trecute, deodată a întrerupt discuția la buget, și a început să dezbate o altă chestiune, care a stârnit mare valvă în întreaga țară.

E vorba de *afacerea Skoda*.

Fabrica de armament și muniții Skoda din Cehoslovacia (Pilsen), care a vândut și vinde statului român tunuri și muniții în valoare de miliarde, are o reprezentanță și la București. În fruntea acesteia stă un fost ofițer austriac, *Bruno Seletzky*. Societatea Skoda, făcând afaceri comerciale în România, trebuia să plătească și impozit. Dar Seletzky, reprezentantul societății, a încurcat multă vreme lucrurile, mai miluind la pungă pe unul și altul din oamenii fiscalului, și așa a rămas cu milioane de Lei impozit neplătit. Într-o bună zi însă i s'a infundat. Pe neașteptate s'au prezentat doi controlori fiscali și au dresat proces-verbal de contravenție. Au început apoi să caute registrele (cărțile) de socoteli ale dlui Seletzky. — Cu acest prilej s'a dovedit, că reprezentantul fabricii Skoda are în casele sale de fier nu numai hârtii cari îl privesc, ci și unele acte (3) militare, pe cari nu era îndreptățit să le aibă. Atunci a pășit la mijloc și parchetul militar și a pus sechestru, sigilând casele de fier ale societății.

Chestiunea a adus-o în parlament d. *Dr. Lupu*, la care s'au alăturat apoi toți ceilalți șefi de partide din opoziție. Reprezentanții opoziției s'au trudit să facă din această chestiune o armă pentru răsturnarea guvernului.

S'a spus că Seletzky e un șpion și hoț, care a furat secretele militare și care ar fi plătit cu sute de milioane pe unii, miniștri, oameni politici și ofițeri. Se bagă de vină guvernului că n'ar avea curajul să aresteze pe acest om care a rupt și sigile, fiindcă s'ar teme de el, deoarece și unii miniștri ar fi mânjiți.

În numele guvernului au răspuns dlui Vaida, Madgearu, Mironescu, Samsonovici și Armand Călinescu, spulberând învinuirile ce s'au adus guvernului.

Justiția militară — fiindcă la București e stare de asediu — între timp a deținut pe susnumitul Seletzky. Se va începe cercetare și împotriva fostului colonel Popescu, care s'a lăsat mituit (cumpărat) de societatea Skoda, făcând să se comande armament mai scump dela fabrica Skoda, decât dela altă societate (Breda), pe care a reprezentat-o el, trăgându-o pe sfoară. — De asemenea vor fi trași la răspundere și alți ofițeri sau civili cari se vor dovedi vinovați.

Nouă nu ne îngăduie locul să scriem mai pe larg despre această afacere, care a făcut ca în curs de o săptămână țara întreagă să aștepte, cu răsuflarea oprită, limpezirea acestei afaceri, care părea să se desvoalte într'un scandal care să umple lumea întreagă.

Ne bucurăm că mocirla n'a fost așa de adâncă precum se credea la început. Datorința conducătorilor însă este să tale tot ce e pu-

tred, fie civil, fie militar, ca trupul țării să nu se invenineze prin hojiile și mișelile unor slujbași ai statului, sau prin ticăloșiile unor cetățeni cari și-au uitat de Dumnezeu și de patrie.

Sosirea dlui Maniu.

După o petrecere de 6 săptămâni în străinătate, d. Iuliu Maniu, președintele partidului național țărănesc, s'a reîntors în țară. Dsa a folosit timpul cât a stat în străinătate, să se întâlnească și să stea de vorba cu oameni politici din Franța, Italia, Austria și Cehoslovacia.

Dela Cluj, Dsa s'a dus la Bădăcin.

Contrarii partidului național-țărănesc au socotit că deodată cu reîntorcerea în țară a dlui Maniu va cădea și guvernul. — Pe semne de aceea au făcut să explodeze scandalul cu Skoda, ca să arunce în aer și guvernul.

Deocamdată n'au izbutit. Ce va urma, se va vedea.

Sărbătoarea ziarului „Patria“

„Patria“ din Cluj, foala partidului național-țărănesc, care din primăvara anului 1919 a apărut fără încetare, și-a sărbătorit împlinirea alor 15 ani de viață, prin scoterea unui număr jubilar.

Acest număr sărbătoresc are 52 de pagini și cuprinde articole iscălite de fruntașii partidului național-țărănesc, începând cu dlui Maniu și Valda, apoi cuvinte de îmbărbătare scrise de conducătorii celor două biserici românești din Ardeal, precum și studii și articole scrise de fruntași ai vieții politice și de muncitori ai condelului, cari au scris și în trecut la „Patria“. Lângă fiecare articol e clișeu (chipul) celui care-l scrie.

Acest număr e o cinste pentru ziarul „Patria“, precum și pentru gazetăria românească din Ardeal.

Nu putem decât să recomandăm cititorilor noștri acest număr sărbătoresc al Patriei, unde, pentru suma de 10 Lei, vor găsi material cât în 10 alte gazete, vor găsi lucruri cunoscute și bine scrise, vor găsi ceea ce trebuie să întărească sufletele amărâte de greutatea zilei.

Deschiderea Reichstagului.

În 21 Martie a avut loc deschiderea noului parlament german, a așa zisului Reichstag. Fiindcă palatul parlamentului, „casa țării“ din Berlin, a ars, parlamentul hitlerist s'a deschis în biserica garnizoanei din Potsdam, de lângă Berlin, unde se află și palatul foștilor regi ai Prusiei.

Deschiderea parlamentului, de data aceasta s'a săvârșit într'un mod deosebit de sărbătoresc, ca pe vremea imperiului. Pe toate casele s'au arborat (pus) steaguri cu tricolorul împărătesc (negru, alb, roșu), pe care era și crucea încârligată a hitleriștilor. Ofițerii s'au prezentat în vechile lor uniforme de pe vremea împăratului Wilhelm. O companie de onoare a adus la defilare drapelele (steagurile) regimentelor cari fuseseră dizolvate după războiu. La serbarea deschiderii au luat parte și membri ai fostei familii domnitoare (Kronprinzul și

prințul Eitel Friderik). — Totul s'a petrecut ca pe vremea când Germania era împărăție.

Printr'asta Nemții au și vrut să arate lumii, că Germania vrea să fie iarăși ce-a fost. După slujba religioasă din biserica protestantă și catolică, d. *Hindenburg* a ținut o scurtă cuvântare, în care a spus că poporul german aprobă guvernul de concentrare națională pe care l-a chemat la cârma țării, și a preamărit virtuțile militare și naționale ale Germanilor. A spus apoi că jertfele aduse în războiu nu trebuie să rămână fără rezultat.

A vorbit apoi cancelarul *Hitler*, vrând să arate între altele, că Germania n'a dorit războiul și că criza de azi din lumea întreagă, se datorește deosebirei dintre învingători și învinși.

După deschidere, pe dinaintea președintelui *Hindenburg*, îmbrăcat în uniformă de mareșal, au defilat trupele din Reichswehr, batalioanele de asalt hitleriste, căștile de oțel (*Stahlhelm*), în frunte cu mareșalul *Mackensen*, și asociațiile patriotice.

Au fost de față la această paradă peste 200,000 de persoane.

Dela deschidere au lipsit deputații social-democrați și comuniști.

După masă Reichstagul s'a întrunit într'o sală de teatru (*Kroll*), constituindu-se birourile. De președinte a fost ales iarăși d. *Goering*.

Reichstagul a votat apoi o lege prin care se dau puteri depline guvernului *Hitler* să cărmulască și fără să mai întrebe parlamentul.

Pe noi Români, triumful și isprăvile lui *Hitler* nu prea trebuie să ne înbucure, deoarece hitlerismul înseamnă renașterea vechiului militarism german, înseamnă lupta pentru revizuirea tratatelor și împingerea popoarelor Europei la un nou războiu.

Planul Macdonald.

Conferința dezarmării dela Geneva era să se înfunde din cauza că planul francez de dezarmare, care prevedea înfăptuirea siguranței înaintea dezarmării, nu era primit de Germania, Italia și prietenii lor (Ungaria, Bulgaria).

Acum a venit prim-ministrul englez, d. *Macdonald* cu un nou plan de dezarmare, în care apoi de fapt se vorbește mai mult de dezarmare și foarte puțin despre siguranță, deși e limpede că o țară nu poate dezarma înaintea de a se ști asigurată că nu va fi atacată.

După planul dlui *Macdonald* se stabilește câta armată și câte avioane poate să țină fiecare țară. Așa de pildă România ar avea 150,000 soldați (Rusia 500,000, Franța, Germania, Italia, Polonia câte 200,000 Cehoslovacia și Jugoslavia câte 100,000, Ungaria și Bulgaria câte 60,000) și 150 avioane (Franța Anglia, Italia, Rusia, Statele-Unite câte 500, Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia câte 200). Războiul chimic (cu gaze), cel incendiar (cu aprinderi) și cel bacterian (cu inveninări prin baccili) ar fi oprit.

Acum conferința dezarmării discută acest plan englez. Dar era cât pe aci să nu mai discute nimic, fiindcă Italia și Germania au fost pus la cale amânarea conferinței, ca mai târziu să se discute un nou plan, al dlui *Mussolini*. A pășit însă la mijloc d. *Titulescu*, sprijinit de Franța, Polonia și Mica Înțelegere, a zădărnicit amânarea deocamdată a conferinței. Cu toate acestea multe nădejdi nu sunt că s'ar putea ajunge la vreo înțelegere.

Planul Mussolini

Nu e speranță de înțelegere la conferința dezarmării, nici din motivul că a venit acum ducele *Mussolini*, cu un nou plan. Acest plan l-a făcut cunoscut miniștrilor englezi (*Macdonald* și *John Simon*) cu prilejul vizitei acestora la Roma.

D. Mussolini ar vrea ca în locul Societății Națiunilor, unde toate țările au vot pe o formă, să se facă un *directoriu*, compus din patru mari puteri europene: Anglia, Franța, Germania și Italia. Acest directoriu ar fi mare și tare la aranjarea treburilor Europei. Iar prima treabă ar fi să revizualască tratatele de pace, firește, zice d. Mussolini, pe cale pacinică.

În întrevăderea dela Roma, d. Mussolini a încercat să câștige pentru acest plan al său pe primul ministru englez, Macdonald. Și se pare că i-a și reușit. Franța e îngrijorată de acest lucru, și sunt mai ales îngrijorate Polonia și Mica Înțelegere, fiindcă ele ar urma să tragă scurta, când ar fi să se înfăptuiască ideea revizuirii tratatelor de pace, respective schimbarea granițelor. Ministrul francezi i-au spus dlui Macdonald că planul directoriului ar însemna moartea Ligii Națiunilor. D. Macdonald a răspuns că nu se urmărește acest lucru, și că și revizuirea tratatelor ar urma să se facă pe baza articolului 19 din statutul Societății Națiunilor. Ori, după art. 19, e vorba de o revizuire pe cale pacinică, cu învoirea tuturor. Dar care țară va fi atât de ticăloasă, încât reprezentantul ei să voteze pentru schimbarea propriilor ei granițe? Iar fără unanimitate de voturi, prin Societatea Națiunilor, nu se poate face revizuire.

Ar trebui prin urmare să se schimbe art. 19. Dnii Macdonald, Mussolini și Hitler se și gândesc la așa ceva. — La aceasta însă se împotrivesc Franța, Polonia și Mica Înțelegere — Mica Înțelegere (prin dnii Titulescu, Beneș și Fotici) a și dat un comunicat, la 25 Martie în care se spune între altele că nimeni nu poate dispune de bunul altuia nici direct, nici indirect, și că prin urmare statele Micii Înțelegerii nu ar primi nici un fel de învoială făcută în paguba drepturilor lor. Politica revizionistă spune mai departe comunicatul — numai la întărirea păcii nu duce.

România ce va face?

După cele spuse se poate vedea că a „desarmării” conferință e o mare minciună. N-o să se aleagă din ea nimic. Plan francez, plan englez, plan italian, mâne poimâne plan

german și unguresc, sunt numai țărăni pe care vrea să și-o arunce unii în ochii altora. E păcat de vremea pierdută de d. Titulescu la Geneva.

România nu trebuie să se lăse după planul nimănui, ci să-și aibă planul său, după vorba înțeleaptă a strămoșilor noștri Romani: Si vis pacem, para bellum, adică, dacă vrei să ai pace, să fii pregătit de război. Să ne știe dușmanii de teamă, și atunci nu se vor acăța de noi.

Dezarmarea pentru România, între împrejurările de astăzi, când vedem iarăși cum se stârnește din zi în zi mai tare pofta de răzbu-nare și cucerire a Ungurilor, Nemților și Bulgarilor (poate și a Rușilor), ar fi o adevărată nebunie. Da, înțelegem să se vorbească despre dezarmare, dar când n'ar fi gânduri tălhărești de revizuire. Așa însă, ar însemna ca România și prietenele ei să-și dea armele din mână, pentruca atunci când vor fi dezarmați, dușmanii să tăbărescă asupra lor, să le sfărtece țara, în numele ideilor de revizuire.

Numai cine-l orb nu vede că ce fierbe Mussolini în căldarea sa îndrăcită, de dragul Ungurilor, Nemților și a Bulgarilor.

Noi însă le spunem verde românește: Peste hotarele României întregite nu se trece.

*Murim mai bine'n luptă cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost pământ.*

Dr. Coriolan Suetu

Festivalul teologilor din Blaj

În fiecare an, la *Bunavestire*, studenții Academiei teologice din Blaj, organizați în societatea de lectură „Inocențiu M. Clain”, au frumosul obicei de a păși în fața publicului, dând dovadă de o aleasă pregătire sufletească. În anul acesta o programul a fost deosebit de bogat și executat spre deplina mulțumire a numerosului public, în fruntea căruia se afla *I. P. S. S. Tr. Frențiu*, episcopul de Oradea-Mare, venit la Blaj pentru sfințire de preoți.

După cuvântul de deschidere, frumos ticluit, al președintelui societății, *Natanail Muntean*, corul teologilor a executat o cântare religioasă, după care a urmat o cuvântare a teologului *Ștefan Medveșan* an III., despre

comunism și creștinism, arătând înseamnăta familia și a religiei, pe cari comunismul lipsit de Dumnezeu vrea să le distrugă, dar le-a susținut și le va susține creștinismul.

S'au desfășurat apoi celelalte puncte: cântece executate de corul teologilor și declamări de poezii. Au declamat: *I. Țălnariu*, poezia „Ideal” de Coșbuc; *N. Pepene*, o parte din „Satira III” de Eminescu și *N. Bot*, poezi, în graiu blănățean. Nu putem încheia fără a aminti modul strălucit în care s'a produs corul executând cântece foarte grele, cu succes desăvârșit. Meritul se atribuie desigur și teologilor din cor, dar și aceluia care a pregătit corul și l-a condus: Dl prof. C. Cherebștiu. A dat concurs și dl prof. S. Toduța, cântând la pian.

Sfaturi înțelepte

Astăzi, când școlile se închid cu sutele, din cauză că nu mai sunt locuri pentru a-i așeza pe cei cu diplome, sătenii noștri ar face bine să-și îndrepte copiii către meserii. Meseria este brățară de aur; o meserie prețuește mai mult ca o moșie, iată vorbe înțelepte. Meseriașii în țara noastră sunt mai toți străini și se bucură de stare bună. Românului din fire nu-i place meseria, toți vor să fie domni, funcționari, așa li-se pare viața mai ușoară și mai cinstită. De acum înainte s'a terminat și cu aceasta. Școalele se închid zilnic și cei cu diplome vor aștepta cu anii pentru un post de 1000—2000 Lei.

De aceea, iubiților, venim astăzi cu un sfat bun; dați-vă copiii la învățarea meșteșugarilor. De banii ce-i ve-ți cheltuieli, puțin de altfel, cu învățarea lor, nu vă va părea rău. Când veți vedea pe copiii noștri bine înstăriți. Cine are mulți copii, chiar de are stare, nu-i poate face pe toți plugari, nici domni învățați. Este bine ca unul să fie plugar, altul să învețe carte, altul să facă o meserie, și atunci întreaga familie va fi fericită.

Pentru înlesnirea învățării meseriilor, Statul a făcut în Cluj frumoase Căminuri, unde pe un preț mic, pot sta tineri foarte bine îngrijiți și păziți de relele la cari sunt expuși când stau pe la maestri în casă. Dar nu numai feciorii trebuiesc dați la învățarea meșteșugarilor, ci și fetițele, pentru care sunt meșteșuguri frumoase: croitoria, lengeria, pălăriile, facerea florilor, țesutul covoarelor și altele.

Și pentru a ușura întreținerea fetelor, Ministerul a făcut tot în orașul Cluj un frumos cămin pus sub patronajul Domnișei Ilcana, unde pentru mica sumă de 500 lei lunar copilele primesc toată întreținerea și sunt învățate timp de trei ani în atelierul Căminului de maestre iscusite, fără a fi nevoite să bată drumurile prin oraș, unde ar fi expuse la multe rele.

În acești trei ani cât ține învățătura, copilele fac și cursul școlii de ucenice, (unde plătesc câte 350 Lei pe an,) și la urmă capătă un brevet de lucrătoare (calfă) și un certificat școlar. Astfel își pot face atelier propriu.

De aceea, fraților, vă îndemnăm să vă trimiteți copilele la astfel de învățături, de unde vor trage mult folos și dacă le mai cumpărați o mașină de cusut, pot chiar să lucreze și să câștige acasă la ele.

Cine dorește a se înscrie în Cămin, să se adreseze la Cluj în str. Dorobanților 52, pentru lămuriri.

Regele Jugoslavei naș al unui copil de țaran. Regele Jugoslaviei a primit să fie naș la al 15 copil al unui țaran ungur, dar supus sârb. Tot ungurul mai fălos.

Dl Hitler în fața parlamentului german

Toată lumea a așteptat, cu răsufierea oprită, deschiderea parlamentului german prin dl primministru Hitler. După ce parlamentul german a ars, deschiderea parlamentului s'a făcut în biserica garnizoanei din Potsdam. În mijloc îl vedem pe dl. Hitler, lângă un pupitru într'aurit, citindu-și vorbirea de deschidere. În fața lui, șezând și îmbrăcat în costum de mareșal, dl Hindenburg, președintele țării, cel însemnat cu x, este dl Göring, președintele parlamentului, iară sus în balcon, însemnat cu xx, generalfeldmareșalul Mackensen.

Conferențele „Astrel”. Duminică în 26 Martie a vorbit la Blaj d. Dr. Iosif Stoichiția, medicul primar al orașului Sibiu, arătând în icoane frumoase și înălțătoare, ce mare sprijin național are poporul ceho-slovac în „Sokolii” sau șoimii săi, cari au alcătuit de zeci de ani oaste minunată de tineri, cari prin gimnastică și deprinderi voinicești vreau să-și păstreze sănătatea trupească și sufletească. Dacă Ceho-Slovacii au reușit să-și făurească în război o țară atât de trainică și de sănătoasă, acest lucru se datorește în mare parte tineretului sokolist. Domnul Dr. Stoichiția a arătat în conferința sa dela Blaj, ce bine ar fi să luăm și noi pildă dela Cehi, și să ne alcătuim și noi o oaste tină de șoimi, cari să nizuiască spre aceeași sănătate trupească și sufletească. Inceputurile s'au și făcut la Cluj, sub conducerea inimosului profesor universitar Dr. Iuliu Hațiegan, fost ministru. Conferința D-lui Dr. Stoichiția a fost ascultată cu mare plăcere.

Părintele Agârbiceanu la Blaj. In ziua de 6 Aprilie, la ora 5 după masă, publicul din Blaj și împrejurimi va avea fericitul prilej să poată asculta conferința religioasă, pe care va ținea-o marele nostru scriitor, Păr. Ion Agârbiceanu, canonic al episcopiei de Cluj-Gherla. Conferința se va ținea în Sala de gimnastică a liceului de băieți, la rugămintea Reuniunii Femeilor Române greco-catolice din Blaj. Părintele Agârbiceanu, care este și un strălucit conferințiar, este așteptat la Blaj cu mult dor. Intrarea va fi liberă.

Alt cutremur de pământ în Grecia. Grecilor, de când și-au dat afară, regele le merge de minune; tot înapoi. Certe politice, revoluții, crime și toate celelalte bunătăți ale diavolului se țin de capul lor. Dar mai ales de cutremure de pământ au avut destulă parte. Acum s'a întâmplat iar la ei un puternic cutremur de pământ, în urma cărui mii de oameni au rămas pe drumuri.

Furtună cumplită în Banat. În săptămâna asta aproape tot Banatul a fost bătut de o grozavă furtună. Stâlpii de telegraf au fost rupți și trenurile oprite în cale, în cap de noapte.

Un proces care ține de 200 de ani. Acum s'a isprăvit la Roma un proces care ține de peste 200 de ani. El se purta între două comune pentru o bucată de pământ, și judecătoria le-a silit să se împace, nedând dreptate nici uneia.

Descoperirea unei mine de aur în Turcia. Printre țările cari nu aveau aur era și Turcia. Acum, un inginer a descoperit o mină de aur foarte bogată. Inginerul, care a descoperit mina, este un ungar. El a cerut guvernului turcesc permisiunea să pună mina în lucrare și i-a fost acordată. Poate așa se vor îmbogăți și Ungurii și nu vor mai fi nevoiți să facă bani falși.

Cel dintâi omor în aer. În America de sud a căzut un aeroplan și s'a băgat de seamă, că cei doi oameni cari se aflau într'insul aveau capetele străpunse de gloanțe. Se vede, că unul a împușcat pe celalalt și apoi s'a împușcat singur.

Taxarea transportului pe C. F. R. a cerealelor pentru însămânțare. Direcția căilor ferate a aprobat ca cerealele pentru însămânțare și în special grâul să se poată transporta cu reducere. Reducerea se acordă numai dacă acel care expediază marfa face dovada că grâul e pentru sămânță și nu pentru alt ceva.

Ce boale s'au vindecat la Lourdes. Săptămânile trecute s'au prăznuit 75 ani dela arătarea Preacuratei Vergure Maria unei păstorite la Lourdes, în Franța. Invățații au cunoștințe în timpul, dela 1885 până la 1909, de 4000 vindecări. Până la 1904 se vindecaseră 3350 bolnavi, dintre cari numai 265 de nevrositate. Nu mai puțin de 650 de inși s'au vindecat de tuberculoză, alții de lupare, 497 de stomac și intestine (mațe), 87 de inimă, 147 de gât și plămâni, 47 de răunchi și beșică, 128 de măduva oaselor, 464 de boale de creeri, 113 de boale de oase, 104 de bube rele, 17 de cancer (rac), 44 de rane deschise, 48 de orbire, 31 de surzenie și muțenie, și așa mai departe. Așadară aproape nu este boală care să nu se fi vindecat la Lourdes, prin mijlocirea Preacuratei Vergure Maria.

Târg nou în Sânpetru de Câmpie. În zilele de 1—4 Aprilie se va ținea un mare târg de țară nou, pentru tot felul de animale, dar mai ates pentru oi și porci, iară în ziua de 5 Aprilie se va ținea târgul pentru mărfuri.

Vom avea invazie de omizi. Invățații spun, că în anul acesta vom avea atâtea omizi cum nu s'au mai văzut de multă vreme. De aceea s'au luat măsuri, ca toată lumea să-și curețe pomii din vreme. Cel cari nu-și vor curăți, vor fi amendați cu cu 1000 până la 3000 Lei.

Societatea orbilor. În Spania există 38.000 de orbi; aproape toți sunt cerșetori. S'a făcut acum o societate de ajutor a acestor orbi și anume e vorba ca ei să se ajute între ei. Asociația are 750 membri, cari plătesc 3 lei pe lună. Din banii ăștia se dau pensii celor cari nu pot cerși și sunt bolnavi.

Spovedania și împărtășania de sf. Paști nu se poate face cum se cere, dacă nu se pregătește omul cum se cuvine. Pentruca să ne putem însă pregăti, după toată regula, e neapărat de lipsă să cetim următoarele două

cărți: „Taina spovedaniei” și „Taina tainelor sfânta Cuminecătură” dintre „Cărțile Bunului Creștin” cari apar la Blaj și sunt scrise toate de păr. profesor Iuliu Maior. Cea dintâie costă 15 Lei, iar a doua 8 Lei, la oaltă 23 Lei. Mai adăogați 4 Lei porto poștal și le primiți acasă dela Librăria Seminarială din Blaj.

Pot să bea și Americanii. Se știe că până acum Americanilor nu le era îngăduit să bea nici un fel de beaură spirtuoasă. Acum însă, odată cu noul președinte, s'au cam schimbat și acolo treburile casei: alt stăpân, alte năravuri. Președintele cel nou le dă voie să bea cât le place, dar numai dela 7 Aprilie, a. c.

600 de pescari târși de stoluri de ghiță au fost scăpați de aeroplane. Marea Caspică (în Rusia) iarna îngheață, dar oamenii fac gropi în gheață și pescuesc. În zilele acestea, vre-o șase sute de pescari se aflau pe gheață, când gheața s'a rupt dela țarm, târându-i spre larg. Cu ajutorul unor aeroplane li-s'a putut da de mâncare pe ghiță și au putut fi scăpați.

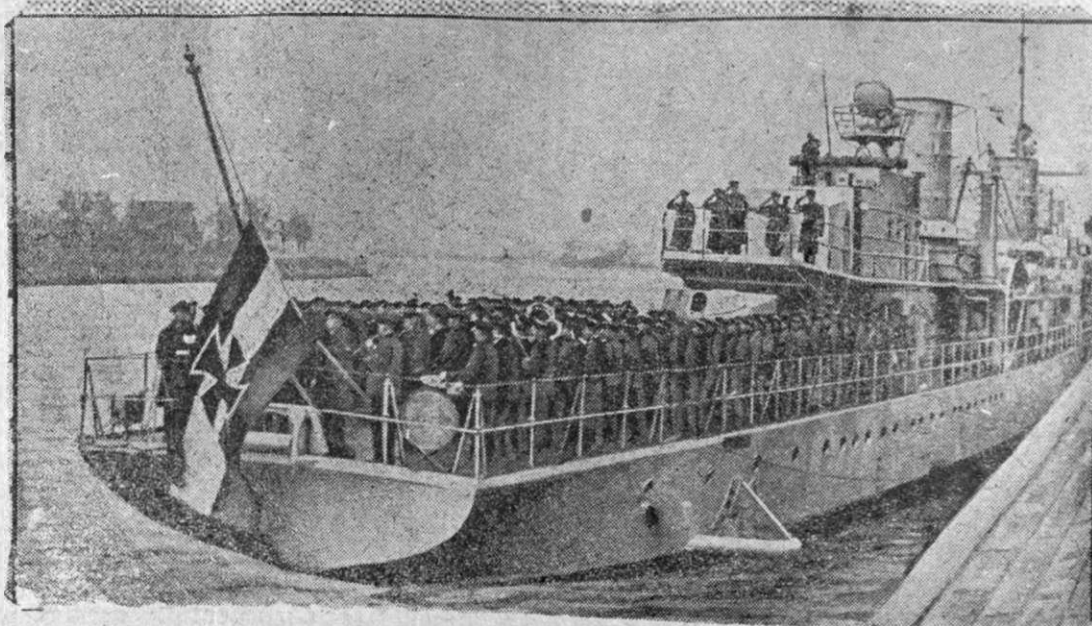
Un rămășag isprăvit cu moarte. Marin Chiriță din comuna Gârba Mare, jud. Mureș, s'a prins în rămășag cu consătenii, săi Petre Mirea și Dumitru Panait, că poate să bea, pe nerăsuflăte, o litră de spirt. Chiriță s'a ținut de cuvânt, dar după berea sticlei a căzut jos și a murit.

Culburi de vipere. Se știe că în Serbia sunt cel mai mulți șerpi veninoși. Doi lucrători săpând într'o grădină, au aflat un cuib cu 100 de vipere. Din acestea ei au omorât 37. A doua zi în aceeași grădină ei au descoperit alt cuib, în care erau peste 300 de vipere. De data asta au omorât 187. Dar erau atât de obosiți, încât n'au mai vrut să se apuce de lucru în acea grădină, cu tot prețul mare ce li l-a dat stăpânul ei.

Un ou urlaș. O găină, nu mai mare ca orice găină, a ouat un ou de 20 de cm. de lung și 9 cm. de gros. Stăpânul găinii a spart oul și a aflat înăuntru un ou normal, dar și ăsta lung de 5 cm.

În Ungaria se vând satele cu toba. Toți locuitorii din comuna Kevezlő fiind în restanță cu plata dărilor, stăpânirea a dat or-

Steagul negru-alb-roșu

Germania trăiește zile de mari prefaceri. Di Hitler are de gând să stărpească bolșevismul și să facă rândulă. Di Hindenburg, președintele țării, a dat poruncă, să se atârne pe toate vapoarele Germaniei steagul vechiului imperiu german: negru-alb-roșu. Chipul nostru ne arată marea sărbătoare când se așează pe vaporul de războiu „Bremse” vechiul steag împărățel germane.

din ca averea lor să fie vândută la toabă. Astfel s'au vândut pe un preț de nimic 159 de vaci, 18 boi, 41 vișel, 41 cai, 50 porci, 41 vagoane cartofi, 5 vagoane secară, 2 vagoane orz, etc. În sfârșit li-s'a vândut bleșilor oameni până și mâța de pe vatră. Ce să zicem noi, cari plătim dările când ne tale capul!

Un aeroplan scapă pe un om de lupi. Un aviator care mergea cu aeroplanul dela Moscova (capitala Rusiei) spre Horcov, a văzut jos că o căruță e urmărită de o ceată mare de lupi. Tocmai era să-l mănșe lupii pe omul din căruță cu cai cu tot, când aviatorului i-a venit în minte să se coboare cu aeroplanul. S'a coborât până aproape de pământ și lupii au luat-o la fugă speriați, lăsând pe om în pace.

Furtună pe Marea Neagră. Pe Marea Neagră furtunile se țin lanț. Sute de bărci au fost prinse de furtună și răsturnate, iar oamenii din ele înecați. Multe vapoare se află în primejdie și au cerut ajutor. Dar vântul e atât de mare, încât vapoarele nu se pot apropia unele de altele ca să se ajute.

Unde poate duce o glumă. În Mexic, o țară din Sudul Statelor Unite, s'a întâmplat o mare nenorocire. La un teatru mare, unde se aflau mulți de oameni, s'a sculat deodată unul și a strigat din glumă: „foc“. Atâta a fost de ajuns, ca mulțimea să năvălească spre ușă, călcându-se în picioare om pe om. Astfel au fost omorâți 49 de oameni. Unde poate duce o glumă reală!

Mireasă fugită. Fata Ioana Pascău a Iovului, după ce și-a serbat nunta, jucând cu toți nuntașii până în zorii zilei, în loc să plece acasă cu soțul, a fugit la o casă străină cu un altul. După 48 de ore, fiind aflată de părinți, a fost dusă acasă cu mare greutate.

Mină cutropită de apă. O mină de cărbuni din apropiere de Ratherham din Anglia a fost cutropită de apă. În mină se aflau 100 de mineri. Echipele de salvare au scos la suprafață patru cadavre și mai mulți mineri cari au putut fi aduși la suprafață. Nu se poate ști despre soarta celorlalți.

* Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra știrii de Inserate a fabricii HEINRICH FRANCK SOEHNE S. A. R. pentru industria produselor de cafea, București-Brașov.

Conferințe Administrative în Județul Târnava-Mică

În ziua de 23 Martie a. c. a avut loc la Blaj, în sala de gimnastică a Liceului, ultima conferință Administrativă a Prefecturii.

Au luat parte la această adunare: dl prefect Holom, dl inspector Negruțiu, președ. Camerei, dl I. Beian subrevizor școlar, dl T. Denghel primpretor, dl Muntean primarul orașului Blaj, precum și un număr de peste 200 participanți: preoți, învățători, notari, primari și alții.

La ora 11 $\frac{1}{2}$ intră în sală dl prefect cu dnii conferențieri și după puțin timp ia cuvânt. În vorbirea sa se adresează în special către domnii notari și primari, pentru a ține rânduială în conducerea comunelor ce administrează și a pune zel la încasarea impozitelor, precum și a da concurs la repararea drumurilor.

Dl E. Pop contabilul Prefecturii, dă unele instrucțiuni la întocmirea bugetelor.

A îndemnat mult dl Negruțiu auditorii, spre a îndruma poporul spre noile ramuri a-le agriculturii ca: pomicultură, viticultură, ovicultură, etc.

La fel dl subrevizor I. Beian face un apel către toți, pentru a da sprijin școlii de stat cu ea luminând poporul românesc.

La ora 3 conferința ia sfârșit.

Cuscuta și combaterea ei

Cuscuta sau torțelul (răia trifoiului sau a lucernei) este o plantă lipsită de rădăcină și frunze, din care cauză nu-și poate pregăti hrana necesară. Hrana și-o ia de-agata din trifoiu sau lucernă. Plantele cari trăiesc pe spinarea altor plante se numesc plante *parasitare*.

Cuscuta are mai multe varietăți și atacă aproape toate plantele. Pe noi ne interesează, însă, numai două soiuri și anume cuscuta mare și mică, de oarece acestea produc cele mai mari stricăciuni lucernierelor și trifoiștelor.

Cuscuta mică atacă mai mult partea de jos a plantelor, din cauza aceasta este cu mult mai periculoasă decât cea mare, care atacă mai mult partea de sus a plantelor.

Cuscuta mică este foarte rezistentă la frig, din cauza aceasta rezistă iernurilor celor mai grele și primăvara începe să crească și să se înmulțească, în schimb cuscuta mare este foarte sensibilă la frig, încât pierе în timpul iernii.

Cuscuta se înmulțește prin sămânță. Sămânțele de cuscută, ca toate sămânțele în general, pentru ca să încolțească au nevoie de apă, căldură și aer. Cele mai bine încolțesc, cele de pe suprafața pământului. Cele cari ajung la o adâncime mai mare de 4 cm. în pământ, nu mai încolțesc și chiar dacă încolțesc nu se desvoltă. Dacă în timpul încolțirii și după ce a încolțit sunt ploii multe și vânturi, cuscuta pierе, de oarece nu poate să se învârtă în jurul plantei gazde.

După ce, cunoaștem cuscuta, să vedem prin ce căi putem lupta contra ei.

Trebuie să prevenim apariția ei, în felul următor:

1. Să stabilim o rotație bună a plantelor cultivate, în care trifoiul sau lucerna să nu revină mai repede în aceeaș parcelă decât după 4—6 ani, de oarece sămânțele de cuscută își păstrează puterea de viață 4—10 ani. Din cauza aceasta, dacă în una și aceeaș parcelă sămânțăm mai mulți ani de rând trifoiu sau lucernă, cu toate că întrebuițăm sămânțe bine curățite, sămânăturile se umplea de cuscută.

2. Sămânțele de cuscută după ce trec prin intestinele animalelor, încolțesc chiar mai bine decât mai înainte, din cauza aceasta nu e permis să îngrășăm trifoiștile sau lucernierele cu gunoi proaspăt, care a provenit din furaje pline de cuscută.

3. Mașinile de treerat trebuie bine curățite. Inzadar are cineva o cultură curată de cuscută, căci dacă nu curățim bine batozele, cu ocazia treeraturii se umplu. Din cauza aceasta, trebuie să imblătim în primul rând culturile lipsite de cuscută și numai după aceea pe cele murdare.

4. Să oprim pășunatul trifoiștelor și lucernierelor când timpul este ploios, de oarece, atunci firicele de cuscută se lipesc de noroiul de pe picioarele animalelor și sunt duse dintr'un loc în altul.

5. Să sămânțăm semințe complet lipsite de cuscută. Semințele se pot curăți de cuscută la stațiunea de decuscutare. O astfel de stațiune avem și la Blaj, făcută de Camera de agricultură, pentru ajutorarea agricultorilor. Profitați

de mașina aceasta, pentruca să puteți sămânțăm sămânță curată, aducându-vă aminte de proverbul acela înțelept: „Ceace sămeni, aceea vei recolta“.

În cazul când cuscuta a atăcat sămânăturile noastre, o stărpim în felul următor:

1. Peteciile atăcate de cuscută le cosim cât mai aproape de pământ.

Strângem cositura într'un sac, pentruca să nu se imprăști cuscuta. Acoperim locul cosit cu paie și li dăm foc. Pe urmă săpăm pământul cât mai adânc. După 2—3 săptămâni locul se poate reinsămânța.

2. După ce am cosit și am scos trifoiul sau lucerna de pe vetrele atăcate, radem cu o sapă suprafața locului până la o adâncime de 2 cm. Răzătura se adună cu o greblă în mijlocul vetrei și se acoperă cu un strat de 10—15 cm. pământ, de unde cuscuta nu mai poate ieși.

Metoda aceasta este ușoară și ieftină, mai ales că trifoiul sau lucerna se refac singure din cotoarele cari au rămas, încât nu mai trebuie să le reinsămânțăm.

3. Să stropim vetrele de cuscută cu calcaian, vitriol, cuscutan, sau să imprăștiem pe ele praf de var nestins.

Cuscuta pe câmp se combate în timpul înfloritului, până n'a început să dea naștere la sămânță.

Iubiți plugari, nu mai stați cu brațele încrucișate în fața acestui dușman, încercați toate mijloacele de maisus pentruca să puteți scăpa de el, deoarece numai în felul acesta veți avea culturi frumoase.

Prof. Victor Oros

Din bătrâni

Tătarii răzbunându-se

Tronul Moldovei, după moartea lui Ștefan Cel Mare, rămâne moștenirea fiului său Bogdan, — numit Chiorul pentru că-și pierduse un ochiu într'o luptă. — Fiul, dacă moștenise tonul, nu tot așa moștenise și calitățile de vitejie a le tatălui său. El chiar dela începutul domniei se încurcă într'un războiu cu regele Poloniei, dela care cerea în căsătorie pe o fiică a lui și acesta nici nu voia să audă de așa ceva.

Abea se sfârși acest războiu și o altă nenorocire se abătu asupra Moldovei. Știa Tătarii că Viteazul Ștefan trecuse la cele veșnice și de aceea acum crezură ei că a venit timpul să se răzbune pe țara eroului care a lovit fără milă în ei.

Cu aceste gânduri și aflând probabil și de încurcăturile și slăbiciunile lui Bogdan, Tătarii fac o cumplită năvală de prădăciune și jaf în

Sfatul cel bun: ☉

Pentru a prepara o cafea cu lapte bună, tare, nutritivă și sănătoasă, cu toate acestea însă efină, se va întrebuița numai

„Veritabil Franck“

cu Rășnița de Cafea!

anul 1510 în Moldova. Insuși fiul hanului se pune în fruntea acestei năvăliri. Cu prădăciunile lor ajung până la Iași, au prădat Dorohoiul cu ținutul lui, până la Stefănești. O altă parte a prădat partea de jos a țării, regiunea Lăpușna până la Tigheciu.

Numărul robilor luați de tătari în această năvălă, un scriitor polon ne spune, că a fost șaptezeci și patru de mii. Să zicem că acest scriitor mărește lucrurile și să admitem că numai jumătate din numărul de robi i-au luat Tătarii și totuși ne putem face o icoană despre ce însemna o năvălire a Tătarilor. Unde mai pui apoi numărul celor omorâți și numărul de gospodării jefuite și apoi date pradă flăcărilor.

Norocul a fost că Tătarii au trebuit să se retragă din Moldova, fiindcă în țara lor năvăliseră niște dușmani de ai lor. În retragerea lor voivodul Bogdan îi ajunge chiar la Nistru și lovindu-i din spate, reuși să omoare și el o bună parte dintre Tătari și să scape pe câțiva robi din mâna lor.

P. Bârlea

Crimele bolșevicilor. În legătură cu aprinderea zidirei parlamentului din Berlin de către bolșevici, nu strică să arătăm cititorilor noștri, ce crime au săvârșit ei până acum. Dela 1917 până la 1925 au condamnat la moarte și au omorât 31 episcopi, 1560 preoți, 7000 călugări 34.585 învățători și medici, 16.367 studenți și profesori, 79.900 funcționari, 65.890 nobili, 56.540 ofițeri, 19.600 lucrători, 260.000 soldați și matrozi și 890.000 țărani. Despre toți acești morți s'a făcut o tablă de marmoră în biserica rusească din New-York, ca să știe lumea, cine sunt bolșevicii. Afară de aceasta mai stau în închisoare 48 episcopi, 37.000 preoți, și peste 4000 călugări și călugărițe. Preoții cari în la vechea biserică ortodoxă nu au drept la vot, nu primesc bilet cu care să-și cumpere pâine, nici nu primesc locuință, așa că ei vagabondează prin țară, cerșind dela poartă la poartă. Asta-i libertatea predicată de bolșevici!

Cât putem câștiga dela găini

Un neamț din Germania are 4094 de găini. A făcut socoteala, ce cheltuiește cu găinile și ce câștig îi aduc. Cu toate găinile a cheltuit pe an 666 mii lei și a vândut ouă dela aceste găini de un milion și 45 mi lei. Fiecare găină i-a dat 62—140 ouă la an. Astfel a câștigat într'un an 379 mii lei.

Un țaran a omorât 85 de vipere.

Un țaran din Jugoslavia, săpând într'o lutărie a dat peste un cuib de vipere, un fel de șerpi foarte veninoși. Erau în cuib peste 100 de vipere. Cu sapa a omorât 85 de vipere. Toate laolaltă au avut o greutate de 20 kilograme.

Celce vrea să rămână veșnic tânăr

Să se sealde în unt (olei) de lemn. Cel puțin așa spun doctorii cei mai vestiți din New-York și Paris. Și aceasta trebuie făcută cel puțin de trei ori la săptămână. Soectind kgramul de unt de lemn și numai cu 70 Lei și trebuind la o baie cel puțin 30 litri de unt de lemn, o singură baie ar costa 2100 Lei, iară trei băi la săptămână 6300 Lei.

Anunț

Preot văduv la sate caută econoamă mai în etate.

Adresa:

„Unirea Poporului”
Blaj

(141) 2—3

Dlul C. B., cantor. Articolul trimis nu se poate publica.

Dlul C. T. B. C. j. M. Ca să scriem acum, la Paști, despre 1 Decembrie, ne-ar râde lumea. Cece ne-ai scris e bine scris, așa că nu se vede că n'ai umblat la școală. De altădată când ne scrii, să scrii numai pe câte o pagină a hârtiei, a doua rămânând liberă. Așadară pe paginile 1, 3, 5, 7 și așa mai departe.

Redactor: IULIU MAIOR.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, cece mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apărui până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),
No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate

îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Talcuirea apostolilor din Duminicile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Talcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici un mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Talcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noului**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine, când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va citi fiecare creștin, pe trucea numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10.—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului oraș românesc dela îmbinarea Târnavelor 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cei mari ai Blajului 8.—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8.—

Cartea Crallor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer seperat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj